

JAUME GRAU CASAS

AMAJ POEMOJ

BARCELONA

1924

5989
6865

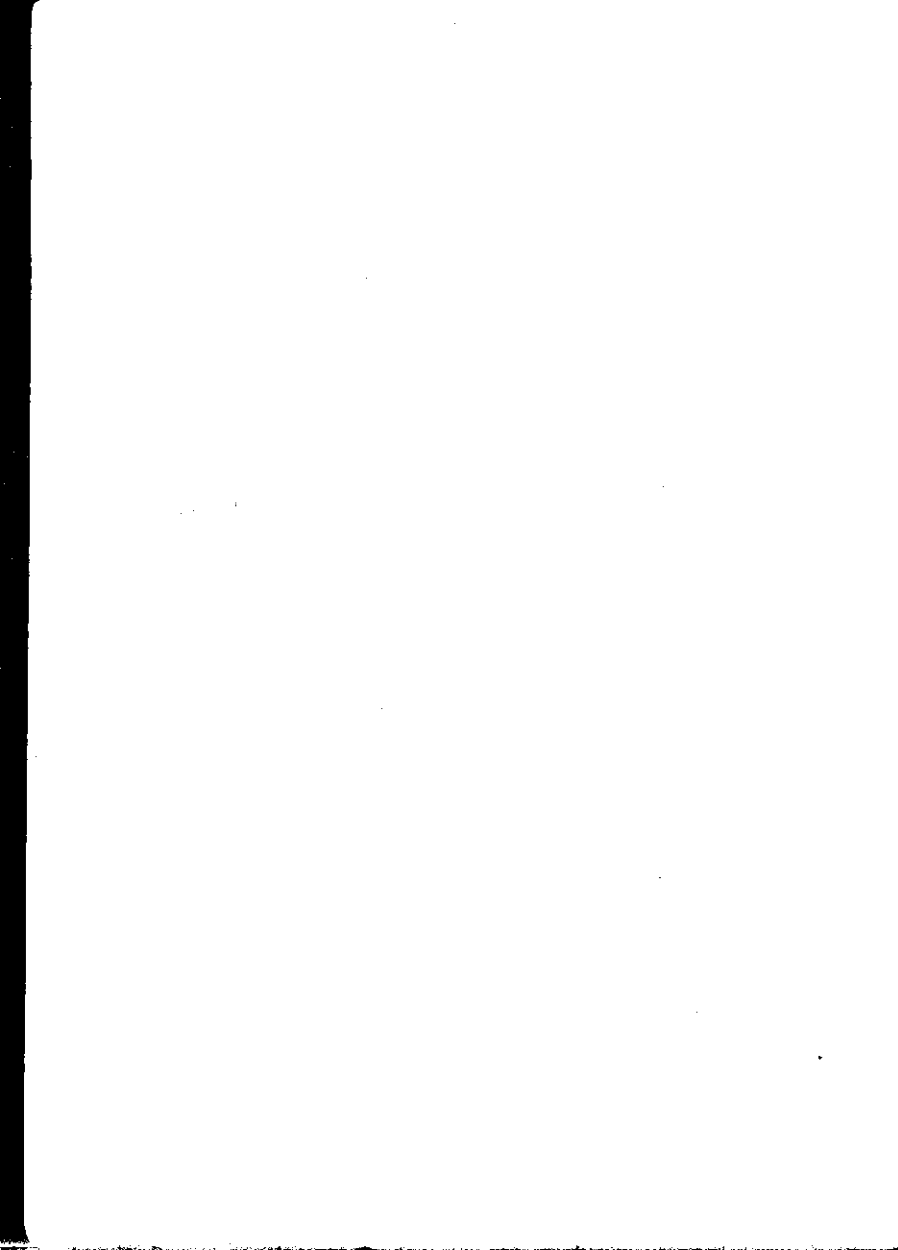
EDWARD OCKEY

BIBLIOTEKO
DE LA HOMA LINGVO
EDVARD OKI

AL MIA AMATINO
FRAULINO LOLA GRAU CASAS

6865

16x20/7 hel 006865JC

REMEMORO

En tago printempa de hela ĉielo,
de ĝojoj vivigaj parfuma maten',
aperis ĉe mia vojiro sen celo
brilanta ruben'.

Belega knabino per ruĝaj koloroj
vestita ĝi estis; ne — gema trezor'.
Vivanta rubeno de miaj fervoroj:
por vi, mia kor'!

Logita de ŝia parfumo, mi restis,
je hela dianto de ruĝa kolor',
kaj poste, pro l' vento velkinta, ne estis
por mi tia flor'.

Kaj koro la mia kvieta ne povas
restadi kaj flirtas tra ĉiu ĝarden',
sed floron similan neniam ĝi trovas
por mia ĉagren'!

BELULINO ILUZIO

De trapasanta belulin'
en mia kor' la bildo restis.
Ŝi dum momento ravis min
kaj ho malĝoj'! tuj reforestis.

Sed dum moment' en mia kor'
naskiĝis ĝojo kaj admiro.
Pri ŝi vivadas rememor'!
Pro ŝi turmentas min sopiro!

Dolĉa rigardo ravis min,
gracia gesto,
kaj pli ol tiu de reĝin'
hela majesto.

Ŝiaj okuloj — fajra ard' —
malgraŭ nigrec' montriĝis lumaj.
Ŝia vizaĝ', ŝia rigard',
je am-odor' estis parfumaj.

Ŝi pasis for kvazaŭ vizi'
ekforprenante mian volon.
Pro mia ĵusa ampasi'
mi falis tuj en senkonsolon!

Dolĉa rigardo ravis min,
gracia gesto,
kaj pli ol tiu de reĝin'
hela majesto.

Belmovo paŝ' — milda promen' —
donis al ŝi palman gracion,
noblecon havis la mien',
la tuta korpo harmonion.

Ŝia belec' en malproksim'
iom post iom malaperis,
kaj mia korpo kaj anim'
pro amaj vundoj eksuferis.

Dolĉa rigardo ravis min,
gracia gesto,
kaj pli ol tiu de reĝin'
hela majesto.

Radia ĉarmo kaj majest'
estis por mi feliĉ-promeso,
kaj la graci' de ŝia gest'
ŝajnis al mi milda kareso.

Sed ve! la kara belulin'
restis por ĉiam — fantazio!
La cel' de mia korinklin'
konstante estis — l'Iluzio!

Dolĉa rigardo ravis min,
gracia gesto,
kaj pli ol tiu de reĝin'
hela majesto.

En persekut' de l'Iluzi'
mia junec' kaj viv' elfluis,
kaj de l' nektar' de l' Ampasi'
eĉ unu guton mi ne ĝuis.

Do ĉar la revo iĝis jam
mia dolor' kaj mia forto,
ke l' Iluzio pri la Am'
min akompanu ĝis la Morto!

Dolĉa rigardo ravis min,
gracia gesto,
kaj pli ol tiu de reĝin'
hela majesto!

MINIATURO

Bela knabineto
freŝa kiel roz',
viva malkvieto,
movo sen ripoz',

gaja lumradio
de blua ĉiel',
blanka papilio,
helvida juvel',

klara melodio
de dolĉa kanzon',
ama idilio
en flora burĝon',

trunko de lilio
de milda parfum',
bela je linio
koloro kaj lum',

siluet' gracia
de printempa flor',
heleco radia,
ravanta trezor',

ĝojo delikata
ĉarmo de la viv',
revo karesata,
alloga naiv',

ora filigrano,
tril' de najtingal',
bruo de infano,
ĉiel', ideal':

feliĉo vi estus
por maljuna kor'
se ĉiam ĝi restus
apud via ĝlor':

mia kor', vundita
kun vundo de Am',
ĉiam konsumita
de turmenta flam',

mia kor', maljuna
de tioma sent',
de vivo sensuna
kaj aŭtuna vent'.

AMA MALKVIETO

Nedifinebla malkviet'
loĝas en mi ĉiun momenton;
neeble — scii pri l' sekret'
esprimi klare mian senton.

Kiam aspektas ĝi dolor',
invadas min melankolio;
kiam ĝi estas ĝoja glori',
ĉirkaŭ mi flosas poezio.

Tiela estas ĝia ĉarm'
kiel sonor' de bela kanto,
kiel anika, frata varm',
kiel parfumo de dianto.

Pro ĝia fido kaj esper'
mia rigard' estas serena,
miaj malsanoj — sen sufer'
kaj mia vivo — pacoplena.

Kaj tiu sent' revigas min
pri fantaziaj ampromesoj
kvazaŭ prononcus amatin'
vortojn por mi kiel karesoj.

Tiam min' gvidas tra la voj',
de belulino la rigardo;
kaj estas Amo mia ĝoj',
de mia viv' hela standardo!

DE L' POETO AL AMATINO

Kredu min, amatin' ĉarma,
kaj forigu viajn timojn;
miajn sincerajn esprimojn
tute fidu via kor';
kvankam forte min altiras
de Natur', la Poezio,
de mia ama pasio
por vi estas la fervor'.

Ne bedaŭru mian amon
je l' Naturaj emocioj,
ĉar, kvazaŭ viaj graciaj,
vekas sentojn de l' Poet';
kaj li glorajn similecojn
en vi trovas, kun plezuro,
je la ĉarmoj de Naturo,
de viaj ĉarmoj portret'.

Estas via ruĝa buŝo,
por mi, kvazaŭ bela floro
heliginta, dum aŭroro,
pro la kiso de la sun';
kaj estas viaj okuloj
tiel helaj kiel lago
montranta, post luma tago,
bluajn rebrilojn de lun'.

La bruo de l' foliario,
pro la venteta kareso,
ŝajnas diri pri amjeso
mallaŭta, kun ĉarma tim';
kaj mi tiam rememoras
la dolĉajn, gajajn momentojn,
dum ni esprimas la sentojn
de nia amo sen lim'.

Kian, ĉe fino de tago
ĉielblua, dum somero,
min ĉirkaŭas la mistero
de la glora sunsubir',
mi kredas ke min influas
via rigardo magia,
kies ĝoj' melankolia
min pretigas al sopir'.

La tritoj de la birdaro,
kiu ĝojege sin movas
sur la branĉoj, ĉar ĝi trovas
en ili lokon por nest',
estas similaj al viaj
ĝojaj, belsonaj ekkrioj,
kiam miaj ampasioj
elmontrigas sen atest'.

Kaj en tiaj emocioj
trovas anim' de Poeto
dolĉan fonton de kvieto,
dum je vi li restas for;
ĉio kio lin kortuŝas
kaj antaŭ li belaspektas,

pri viaj ĉarmoj nur estas
ĝojiganta rememor'.

.
Amu min, amatin' ĉarma,
kaj la varm' de miaj rimoj
estu por niaj animoj
ama kuniga fervor';
nur apud vi mi deziras
vin rigardi kun envio,
ĉar mia ama pasio
estas mia sola glor'.

MADRIGALO

Dolĉa knabino mia,
je karesaj rigardoj malavara:
se via frunto klara
kaj figur' harmonia,
se viaj ĉarmoj kaj belec' magia
ne igus vian amon senkompara,
certe ĝi estus tia
kiam via rigard', tiel bonfara,
pro nia am' pasia,
kun tia brilo ardas al mi kara!

DUBO

Fraŭlino rava kaj bela,
kiel lilio gracia:
la ĉarma rideto via
kaj via rigardo hela,

via harar' bonodora,
kiun mi ŝatas karesi
dum mi vin aŭdas promesi
pri amo vera, fervora,

tiel forte min impresas,
ke mi ja neniam scias,
kio pli aminda estas:

haroj, kiujn mi karesas,
lipoj, kiujn mi envias,
okuloj, kiujn mi festas...

KANTO DE L' TROBADOR'

Kantu nun trobador'! Eksonoru la lir'
Rakontadu l' inspir' pri la sentoj de l' kor'.
Delikata sopir' kun pasia fervor'
dolĉe diru pri l' glor' de la Ama dezir'.
Ho dezir' de la kor'! Ho sonor' de la lir'
Kantu nun trobador' kun fervor' kaj inspir'.

Se kun dolĉa plezur' nutras Amon esper',
de la lir' tra l' aer' vibras klara murmur'.
Estas milda sufer' kaj turmenta plezur'
kateniĝi ĉe l' mur' de la Ama karcer'.
¡Kiel paca terur' estas ĝoja sufer',
sen liber', kun plezur', ĉe la mur' de karcer'!

Se ne lumas esper' pri la Amo-trezor'
ne plu vibras sonor' de la lir' tra l'aer',
ĉio estas dolor', ĉio estas sufer',
kaj fariĝas karcer' tuta ter' por la kor'.
Eĉ ne estas liber' en libera lazur',
kun la kor' sen esper' kaj sen Ama plezur'!

Eksonoru la lir' kun inspir', trobador',
kaj pri sentoj de l' kor' rakontadu l' inspir'!
Delikata sopir kun pasia fervor'
dolĉe diras pri l' glor' de la Ama dezir'.
Ho sonor' de la lir'! Ho dezir' de la kor'!
Kun fervor' kaj inspir' kantu nun, trobador'!

SERENADO

Se la beleco de kanzon'
kortuŝus vin, kara knabino,
tiam el mia mandolino
ekvibrus tuj dolĉega ton'.
Sonus klara, pura son'
aŭ vibrus nur mallaŭta ĝemo,
sed estus dolĉa ja la tremo
de l' mandolin' dum la kanzon'.

Per la beleco de kanzon'
allogus mi vian animon;
al mia sent' taŭgan esprimon
donus la kant' sub la balkon'.
Miaj paroloj, kora don',
estus pri am' preĝ' elokventa;
kaj eĉ petanta voĉ' silenta
estus la paŭzoj de l' kanzon'.

Per la sopiroj de l' kanzon'
konsolus^s sin la koro mia
se iam^a via rigard' pia
mankus al mi^a por mia bon'.
Ĉar por amant' estas bezon'
sian amsenton ĉiam ĝui
aŭ la ĉagrenon sian skui
per la dolĉeco de kanzon'.

Se al vi plaĉus la kanzon'
kiu rakontas mian senton,
forigu tuj mian turmenton:
por miaj penoj estu kron'.
Kaj estos via amo spron'
por mia kanto ĝojoplena,
kaj mia viv' fluos serena,
kun feliĉeco de kanzon'.

SONETO

Al la Reĝino de niaj Floraj Ludoj

Kia ĝojo por mi, kia honoro,
se mi povus per voĉo melodía
kanti la ĉarmon de l' Reĝino nia,
de nia festo poezia gloro!

Kia ĝojo por mi, se pro l' fervoro
kaj naïveco de la kanto mia,
memoro restus pri l' Reĝin' gracia
por ĉiam en la fund' de ĉiu koro!

Kia ĝojo por mi, se harmonia
la mia kant', en tiu bela horo,
aŭdigus sin kun ritmo kaj sonoro,
kiel plektita de inspiro dia!

Mi ĝin oferus al beleco Ŝia,
kvazaŭ ĝi estus la Natura Floro.

Premiita per la Natura Floro en la VII^a Festo de la Internaciaj Floraj Ludoj

AL AMIKO

Sub freŝa ombro de maljuna arbo,
sidante tere sur l' abunda herbo,
mi volus tie apud mi vin vidi,
amiko mia.

Mizerojn mondajn forgesante tie,
kiuj lacigas kaj tro frue lasas
la kapon blanka, pri l' nuntempo gaja
ni nur parolus;

pri, ĉu la nuboj super mont' starantaj
kaj traŝirantaj en ĉielo blua,
alportas pluvon al la ter' amika
aŭ sole varmon;

pri la trunkaroj de vinberoj nigraj
kiujn rigardas kamparan', pensante
pri kiam ilin la piedoj premos
purpurigintaj;

pri hund' fidela, apud ni kuŝanta,
pri l' vent' movanta kanojn malkvietajn...
Jen poste veni tra vojet' ni vidus
knabinon belan,

kun kruĉo plena de kristala akvo;
kaj, je la peto por ĝin trinki nia,
ŝi, ruĝoplenaj la grasetaj vangoj,
«Ektrinku» dirus.

JOAN MARAGALL

L' ANIMO DE L' FLOROJ

Ĉi-tiuj belaj floroj forlasitaj
sur lok' de trairad',
de kiu tien estas forjetitaj?
De iu, kiu ajn.

Ne estas ja malĝojaj tiuj floroj
ridante sub la sun'.
Mi sentis min ravita vidi ilin
sen ia timo pretajn morti tuj.

«Ni certe mortos tuj, for de la trunko»,
— de l' floroj jen la pens'; —
«sed nune nia bril' ravas Poeton:
jen bela senmortec'».

JOAN MARAGALL

VOJIRANTE TRA LA MONTARO

Plaĉas al mi, bastono ĉe la man',
sur horizontojn ĵeti la rigardon,
en mi senti senlimon de l' ĉiel'
kaj la grandan kvieton de l' montaroj,
la riverbruon aŭdi tra la val'
kaj malproksiman eĥon de l' tondrado;
ĉe la supro de l' mont' vidi senmovan
alian eĉ pli altan nubmontaron,
kotonan, kun ruĝhel' ĉe Okcident'.

Kaj vidi, post la sunestingiĝado,
senkoloriĝi teron antaŭ mi,
senkoloriĝi la ĉielarkajon...
La unuajn maĝojojn de la nokt'
en miaj ostoj senti tiam plaĉas;
kaj venante malsupren el montpint'
transiri la mallumon levigantan.

JOAN MARAGALL

LA TROBADORO KAJ LA PRINCINO PIRENEAJ

Se infanoj estus ni,
ni farus edziĝ-ludadon:
mi — la reĝo tie ĉi,
vi — reĝin' ĉe via flanko.
Nu, mi irus serĉi vin,
grandegan regnon ni havus;
la regno de l' Pirene'
kronita de neĝ' tre blanka,
verdebenoj ĉirkaŭ ĝi
kaj blua mar' ambaŭflanke.
Paŝtistojn reĝadus ni,
maristojn kaj kamparanojn;
reĝo, kortego, popolo' —
kune ĉirkaŭ viaj ĉarmoj.
Kaj prezentiĝus ĉe vi
ĉiu kun la propra tasko:
paŝtistoj kun la brutar'
forlasante la montarojn;
kun remiloj la marist'
kaj odor' je mara akvo;
kun bovoj la kamparan',
el plugilo resonanta;

ĉiuj kun soif' je am':
kaj ni ambaŭ estus l' akvo.
'La noblan arton de l' kant'
en vortoj bone rimataj
al fraŭloj lernigus mi,
vi al fraŭlinoj la dancon,
kaj reirus al la hejm'
ĉiuj kun vizaĝ' ridanta;
la maristoj al la mar',
la paŝtistoj al montaroj,
la plugistoj al la kamp'...
kaj unu alian ni ambaŭ.
Kaj regno de l' Pirene'
estus la regno plej paca.

JOAN MARAGALL

LA BUKEDO DE SANKTA JOHANO

(Tradicio, el la poemo «Canigó»)

La tag' de Sankta Johan'
estas festotago ĝoja;
knabinoj el Pirene'
metas bukedon sur pordon,
rememore pri knabin'
okulblua, brovoblonda,
havanta stelon sur frunt'
kaj sur ĉiu vango rozon.
Junul' enamigis ŝin,
sed ve! li ne estis bona,
similis al raba bird',
kiu flirtadas kolombon.
En tag' de Sankta Johan'
la knabin' iris al bordo
de bela, klara river',
por kolekti kelkajn florojn.
Florojn de hela kolor'
abunde ĉie ŝi trovas,
floretojn de timian'
kaj rosmaren' bonodorajn,
kaj per krucforma buked'
la hejman pordon ŝi kronas.

Kiam alvenas l' amant'
li haltas antaŭ la pordo;
—Kial— ŝi diras al li —
vi restas ekster la domo?
— Ĉar baras l' eniron vi
per ĉi-tiuj viaj floroj.
—Ĉu vin timigas buked'?
—Timigas min ĝia formo.
—Estas ĝia formo kruc';
vi ne estas io bona.
—Nu, la malbona spirit'
kiu l' animojn forportas.
Se ne estus la buked',
la vian baldaŭ mi trovus
kaj vi kuŝadus kun mi
en mia fajra kuŝloko.—

Ĉar okazis tio ĉi
apud rivero Garona,
dum tag' de Sankta Johan',
tra l' tuta montregiono,
knabinoj el Pirene'
metas bukedon ĉe l' pordo.

JACINTO VERDAGUER

LA MISTERO DE L' HERBEJO

Apude de l' river' floras trankvila
la junfreŝa herbej', velursimila...

Tagmeze mi ĝin vidis
brulantan de lumhel', — blindiga brulo —
kaj ankaŭ nokte, kiam sur ĝi sidis
anstataŭ luma ĝoj' densa nebulo.

Herbej' misteron havas;
nur l' akvo konas ĝin, en ĝi kantanta;
kial ĝia florar' tiele ravas
ĉiun, kiu ĝin estas rigardanta?

Eĉ la nimf' de l' rivero, kuŝigante
sur ĝi sian nudecon,
harligojn malplektante,
de ĝi petas imiti la belecon.

Sed silenta, trankvila,
dormiĝas freŝa herb', velursimila...

JOAN MARIA GUASCH

Premio de versa traduko en la VIIIaj Internaciaj Floraj Ludoj.

BENO DE LA MANĜOTABLO

Benu la manĝotablon, ho Sinjor',
provizitan de ni kun helpo via,
kaj kiel nevidebla kunmangant',
restu ĉe nia rondo familia;
ĉar tiujn dolĉajn fruktojn ŝuldas ni
al viaj kampoj sub lazur' ĉiela,
kies vasteco igas antaŭ si
nian figuron eta kaj malhela.

Se l' panon igis karn' kaj vinon sang',
Vi igu amo ĉiujn niajn vortojn,
kaj al ni donu ĉiam, ie ajn,
vian gvidon sur voj' kaj viajn fortojn;
ĉar atingi nur estas nia cel',
post ĉia provo kaj klopod' senpova,
nin vidi kunigitajn kiel nun,
en via Pac' eterna, ĉiam nova.

RAMON SURINYACH SENTIES

AL FONTO

Se al la fluo klara
de viaj ondoj brilaj,
okulojn turnus per rigardo ama
mia neamantino,
ŝian bildon en l' ondoj rebrilantan
kisadus miaj lipoj;
kaj vin elsekigadus
ilia ardo de brulantaj ŝtipoj.
¡Fonto gaja kaj klara!
Viaj ondoj evitu ploron mian;
se miaj fajraj lipoj vin kisadus,
ili pli soifadus,
ĉar bruligus la kis' kristalon vian...

RICARDO LEÓN

ENHAVO

AMAJ POEMOJ

	<u>Paĝoj</u>
Rememoro	3
Belulino Iluzio	4
Miniaturo	7
Ama malkvieto	9
De l' Poeto al Amatino	11
Madrigalo	14
Dubo.	15
Kanto de l' Trobador'.	16
Serenado	18
Soneto: Al la Reĝino de niaj Floraj Ludoj.	20

TRADUKOJ

Al amiko	21
L'animo de l' floroj.	23
Vojirante tra la montaro.	24
La trobadoro kaj la princino Pireneaj	25
La Bukedo de Sankta Johano.	27
La mistero de l' herbejo.	29
Beno de la mangotablo	30
Al fonto.	31

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

